

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010033
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615010033.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Juraja Lukáča a prísediacich Aleny Pavlíniovej a Ľudovíta Surovčeka na hlavnom pojednávaní dňa 7. 9. 2016 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaná

X. Š. Í. Y. W. X. K. T. Á. , rod. M., Q.. XX. XX. XXXX T. X., Č. N., trvale bytom T., F. XXX, okres S. J.,

u z n á v a s a z a v i n n ú ,

že

s cieľom získať neoprávnený prospech, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nestotožneným mužom dňa 17. 02. 2014 v Liptovskom Hrádku, na ulici SNP 136, okres Liptovský Mikuláš, prišla do obchodného miesta Poštovej banky, a. s., Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31340890, kde sa informovala o možnosti poskytnutia úveru a zároveň pracovníčke R. U., a. s., predložili už vyplnenú žiadosť o poskytnutie úveru „pôžičkanabývanie“ vo výške 17.000,- €, na ktorej boli uvedené osobné údaje žiadateľa o úver - J. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. R. Č.. XX, okres S. J., za žiadateľa o úver sa však vydával klamlivo neznámy muž, pracovníčke banky predložili fotokópiu výpisu z účtu v I. U. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom je J. U., tento neznámy muž v prítomnosti obžalovanej aj zmluvu podpísal, avšak z dôvodu, že na overenie jeho totožnosti zo strany banky mu chýbal doklad totožnosti, sa s pracovníčkou banky dohodli, že obžalovaná na druhý deň - 18. 02. 2014 donesie fotokópiu občianskeho preukazu J. U., čo aj spravila, ale pracovníčka R.W. U. ďalej nespracovala žiadosť o poskytnutie úveru, pretože zistila, že osoba vydávajúca sa za J. U. ním v skutočnosti nie je, na základe týchto zistení zmluva o úvere zo strany R. U., a. s., nebola uzavretá, obžalovaná si bola vedomá, že v prípade poskytnutia úveru by jeho podmienky neboli zo strany dlžníka plnené, pretože vedela, že žiadateľom o úver nie je osobne J. U., toho totiž osobne poznala, získané finančné prostriedky by spolu s neznámym mužom použili pre vlastnú potrebu, pričom v prípade poskytnutia úveru R. U., a. s., by banke vznikla škoda vo výške najmenej 17.000,- €.

t e d a

spoločným konaním v úmysle spáchať trestný čin, dopustila sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k vylákaniu úveru od iného tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru, v úmysle spôsobiť väčšiu škodu, pričom k dokonaniu činu nedošlo,

č í m s p á c h a l a

zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 222 ods. 3, § 38 ods. 3 (§ 36 písm. j), § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona obžalovaná je p o v i n n á strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovanej podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/21/2012 zo dňa 30. 1. 2014, ktorým bol obžalovanej podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2,5 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. K veci uviedla, že nie je pravdou, že by s nejakým mužom bola na Pošte v Liptovskom Hrádku a s ním žiadala o úver. Nevedela uviesť presný dátum, bolo to niekedy v zime 2014, keď išla z Liptovského Mikuláša do Važca a volala jej S. W., že si zabudla u nej v Galovanoch tehotenskú knižku a požiadala ju, aby jej ju zobrala a zastavila sa v Liptovskom Hrádku, kde ju mala odovzdať na pošte. Povedala jej, že je s U. na pošte a riešia nejaký úver. Obžalovaná v ten deň prišla na poštu, ako sa dohodli a odovzdala jej tehotenskú knižku. Na pošte bol s W. aj J. U., ktorého pozná z videnia. Stretli sa na pošte na chodbe, oni akurát vychádzali von z pošty. U. akurát niečo hovoril W. o úvere. Obžalovaná podala W. tehotenskú knižku a išla preč, vôbec nebola na pošte v priestore, kde sa vybavujú zákazníci pošty. Pred pošťou sa pozdravili a ona išla na autobus do Važca. S W., ani s U. sa nerozprávali o ničom. Okrem tohto prípadu nebola na pošte v Liptovskom Hrádku ani v roku 2014, v roku 2013 na pošte mohla byť, na to si nepamätala. Zmluvu o úvere „pôžička na bývanie“ žiadateľa J. U., ktorou mal žiadať o úver sume 17.000,-eur, si prezrela. Podľa jej názoru ju vyplnila S. W., teda aspoň to vyzeralo ako jej rukopis. Obžalovaná povedala tej pani, čo bola v pojednávacej miestnosti, prečo si vymýšľa, že bola na pošte. Podľa jej názoru je to pomsta S. W. voči nej. W. jej telefonicky povedala, že s U. vybavujú úver, ona to bližšie neriešila. Tehotenskú knižku jej odovzdala asi v polovici cesty po tom, ako vstúpila do pošty, pošťárka ju musela vidieť. K presnému miestu, kde sa nachádzala na pošte, uviedla, že po vstupe do budovy je taký štvorec a prakticky sa nachádzala v polovici banky. Pri prepážke nebola. Nemala vedomosť, na aký účel W. s U. úver vybavujú. U. pozná asi 10 rokov, on bol jej sused, často sa videli, bola u neho aj na návšteve. W.

žila s jej bratom a majú spolu dieťa. Kým spolu žili, tak ju brala ako budúcu švagrinú. Ozrejmila, že toto celé nie je pomsta W., ale U., lebo sa prestal schádzať s W.. Poprela tvrdenia D.. Uviedla, ako je možné, že uzavrela zmluvu bez toho, aby žiadateľ mal pri sebe občiansky preukaz. Na hlavnom pojednávaní vypovedala pravdivo, keď uviedla, že bola na pošte v priestore, kde sa vybavujú zákazníci, výpoveď z prípravného konania bola pod nátlakom. Na otázku prokurátora uviedla, že zápisnicu o jej výpovedi z prípravného konania podpísala dobrovoľne a jej obhajca bol pri tomto úkone prítomný. Dňa 17. 2. 2014 W. nežila s jej bratom a bola tehotná. V čase spáchania skutku udržiavali W. s U. vzťah viac ako priateľský. Nevedela uviesť, či mali vzťah milostný, plánovali spolu budúcnosť. K jej účesu zo dňa 17. 2. 2014 uviedla, že v tom čase nosila vlasy v cope, dĺžka bola asi po plecيا. Nikdy nedoniesla pracovníčke pošty v Liptovskom Hrádku prefotenú kópiu občianskeho preukazu U.. Asi mesiac a pol pred skutkom sa stalo, že bola na návšteve u U. a vtedy už u neho bola W.. Nevedela uviesť, o čom sa vtedy rozprávali, bozkávali sa, chytali sa za ruky, bolo jej to nepríjemné.

Svedkyňa Z. D. vo svojej výpovedi dňa 16. 9. 2015 uviedla, že už si na presný dátum nepamätá, vie, že mala poobednú smenu, na poštu prišla obžalovaná, ktorú už predtým viackrát videla, lebo chodila k nim na poštu, s neznámym mužom, ktorý bol nižšej chudšej postavy, vlasy mal špinavý blond. Obaja prišli k jej prepážke, pričom obžalovaná jej povedala, že si chcú zobrať úver, nepamätala si presne, o aký úverový produkt išlo, asi to bola žiadosť na poskytnutie úveru 20.000,- eur, išlo o bezúčelovú pôžičku. Zmluva bola vyplnená, nebol na nej podpis dlžníka, komunikovala len s obžalovanou, ten muž len sedel, nič nehovoril. S obžalovanou komunikovala preto, lebo prišli spolu, ona predložila žiadosť a opýtala sa na podmienky, ich rozhovor počúval aj ten muž, čo prišiel s ňou. V ten deň si neoverila totožnosť muža, ktorý mal byť žiadateľom, lebo nemal občiansky preukaz. K žiadosti o úver bolo potrebné pripojiť fotokópiu občianskeho preukazu žiadateľa a výpis z účtu, na ktorý mal byť úver poukázaný. Chcela, aby si ten muž, ktorý vystupoval ako J. U., otvoril v R. U. účet, na ktorý sa mu poukáže úver. Obžalovaná povedala, že už si otvorili účet v inej banke a tam chcú, aby bol poukázaný úver. Nakoľko nemali so sebou preukaz totožnosti, tak im povedala, aby to doložili na druhý deň doobeda. Obžalovaná povedala, že toho muža, o ktorom si svedkyňa myslela, že je J. U., neuvolnia z práce, tak sa dohodli, že jej to donesie obžalovaná. Muža požiadala, aby podpísal zmluvu, čo aj urobil, s obžalovanou sa dohodli, že na druhý deň príde za ňou a prinesie podklady k zmluve. Nevidela žiadnu inú osobu, ktorá by patrila k tým dvom, že by sa s ním stretli a rozprávali sa s ním. Čo sa týka ďalších písomností bolo potrebné predložiť výpis z účtu, na ktorý mal byť úver poukázaný, pričom táto listina bola v ten deň predložená. Na druhý deň prišla za ňou obžalovaná sama, teda k jej prepážke pristúpila sama a predložila jej fotokópiu občianskeho preukazu na meno J. U. a svedkyňa podľa fotografie videla, že J. U., ktorého fotokópiu obžalovaná predložila, pozná z videnia, je to úplne iný človek, ako ten muž, ktorý bol s obžalovanou deň predtým na pošte. Svedkyňa povedala obžalovanej, že to nie je ten muž, čo tu bol deň predtým s ňou, lebo J. U. pozná z videnia. Obžalovaná na to reagovala, že je to on, ona s ním žije a že schudol. U. sa dostavil do banky v ten deň poobede, predložila mu zmluvu, on reagoval tak, že nežiadal o úver, bol prekvapený. Neskôr svedkyňa uviedla, že si nepamätá si, či ten druhý muž podpísal v banke zmluvu alebo už bola zmluva vyplnená. Rovnako nevedela opísať osobu - blondínku, s ktorou obžalovaná prišla odovzdať občiansky preukaz. V deň predloženia občianskeho preukazu z pošty cez cestu odchádzali spolu obžalovaná, U. a spomínaná blondínka. Bolo to až poobede, keď sa dostavil U.. Poobede prišli na poštu U. s obžalovanou ku okienku, potom ho svedkyňa zobrala do kancelárie za vedúcou, U. jej povedal počas rozhovoru o obžalovanej, že ju pozná, že s ňou žije, predtým mala jeho občiansky preukaz. Pokiaľ nastane situácia, že pri vybavovaní žiadosti o úver nie sú naraz predložené všetky doklady, na dodatočne doložené listiny si nepoznačuje dátum, kedy jej boli predložené. Podľa ich interných inštrukcií pri vybavovaní žiadostí o úver, sú povinní skontrolovať si všetky údaje, príjem nepreverujú, pretože ona je zamestnankyňou pošty a následne zasielajú návrh zmluvy do banky. Neporozumela otázke, či je povinná prijať žiadosť o úver bez toho, aby mala overenú totožnosť žiadateľa s tým, že na druhý deň iná osoba doloží fotokópiu občianskeho preukazu, zmluvu si nechala pri sebe. V prípade, ak by občiansky preukaz predložený nebol, žiadosť by vybavila ako nedokončenú a posunula by ju kolegyni na ďalší postup. Interné predpisy banky neovláda, oni robia návrhy zmlúv. Je zamestnankyňou Slovenskej pošty, vzťah medzi Slovenskou poštou a poštovou bankou je taký, že ako zamestnanci pošty poskytujú služby R. U., čo im vyplýva z pracovnej zmluvy. V prípade, ak je žiadosť o úver schválená, svedkyňa má z toho určitú províziu. Vo februári 2014 obžalovaná podľa svedkyne mala čierne vlasy polodlhé, spredu kratšie ako má dnes. Žiadosť o úver ostala pri nej, pričom v priebehu 2-3 dní si ju pán U. vyzdvihol, aby ju mohol predložiť polícii. Pokiaľ ide o preverenie výpisu z účtu majiteľa, túto skutočnosť si preverila tak, že na výpise bolo meno a adresa, tieto údaje sa zhodovali s údajmi v zmluve. V súvislosti s vybavovaním uvedenej žiadosti o úver nebola žiadnym spôsobom postihnutá zo strany zamestnávateľa. V čase, keď došlo k

predloženiu žiadosti o úver, pokiaľ neboli predložené všetky doklady k žiadosti, nebola povinná takúto žiadosť zaevidovať.

Svedok J. U. vo svojej výpovedi dňa 16. 9. 2015 uviedol, že obžalovanú pozná a oslovuje ju H., pozná ju 4-5 rokov, lebo chodila k jeho susede. Niekedy začiatkom februára 2014 mu suseda povedala, že H. by sa s ním chcela rozprávať, následne prišla k nemu obžalovaná s osobou, ktorá sa predstavila ako S. W., sadli si a začali sa rozprávať. Keď obžalovaná odišla, tak W. mu začala rozprávať, že má doma problémy s rodičmi, aj so sestrou, že rodičia pijú a berú jej peniaze z účtu v banke. Bola mu sympatická, bavili sa, že by sa neskôr k nemu mohla nasťahovať. Obžalovaná mu povedala, aby si s S. založili v banke spoločný účet. Už si nepamätal, či návrh na založenie spoločného účtu už bol na prvom stretnutí alebo po niekoľkých dňoch. S. W. mu povedala, že chce predať byt, aby neboli peniaze na jej účte a nezobrali jej ich rodičia, preto by si nechala peniaze previesť od kupcu bytu na ich spoločný účet. On na to nepovedal nič. Po niekoľkých dňoch bola pri ňom S. s obžalovanou a obžalovaná mu povedala, aby išli do Y. Y. založiť spoločný účet. Obžalovaná čakala v aute a do Y. Y. v Liptovskom Hrádku išiel svedok s S. W., tu založil účet, ktorého bol majiteľom on a W. mala k nemu dispozičné právo. Asi 2 dni po tom, po založení účtu, mu volala obžalovaná, aby prišiel do R. U. v Liptovskom Hrádku, teda na poštu, podpísať zmluvu na odpredaj bytu, ktorý predáva W.. Svedok nevedel o čo vlastne ide, akurát vedel, že W. predáva byt a hodnota bytu má byť 17.000,- eur, čo mu vravela W.. Obžalovanej povedal, že nemôže ísť, lebo je v robote. Na druhý deň prišli k nemu obžalovaná aj S., aby išli do Liptovského Hrádku na poštu podpísať zmluvu na predaj bytu, nevedel vysvetliť, prečo mal podpisovať kúpnopredajnú zmluvu, všetci traja prišli autom do Liptovského Hrádku na poštu. Na poštu prišiel s S. W., obžalovaná ostala v aute. Spolu s S. prišli ku prepážke R. U. a pracovníčka im povedala, aby išli dozadu za vedúcou pošty. Pracovníčku poznal z videnia, lebo často chodí na poštu, vedúcu nepoznal. Keď prišli za vedúcou, S. povedala pracovníčke R. U., že prišli podpísať tú kúpnopredajnú zmluvu na byt, pracovníčka R. U. povedala, že on nie je ten, čo tam bol deň predtým a tú zmluvu zablokovala. Nik si od neho nepýtal občiansky preukaz, aby si overil jeho totožnosť. Nevedel vlastne o čo ide a potom s S. odišiel preč z pošty. Ako vychádzali z pošty, tak obžalovaná išla proti nim, pričom sa stretli vo dverách a všetci vyšli z pošty. Ďalej uviedol, že keď boli s S. na odchode z pošty v Liptovskom Hrádku, pracovníčka R.W. U. mu povedala, že to je tá pani, čo bola deň predtým spolu s tým mužom, ktorý sa vydával za neho, podpisovať zmluvu, pričom ukázala cez okno pošty na obžalovanú, ktorá išla smerom ku pošte a s ktorou sa stretli vo dverách. O niekoľko dní prišiel na poštu, bol sám a bol za tou pani z R.W. U., ktorej sa pýtal o čo išlo, či je to kúpnopredajná zmluva ohľadom bytu alebo o čo ide. Táto pani mu povedala, že malo ísť o pôžičku vo výške 17.000,- eur na jeho meno, teda ak by tú zmluvu podpísal, tak by sa stal dlžníkom. Pani z R. U. mu ukázala zmluvu, pričom sa dozvedel, že zmluvu v jeho mene podpísal niekto iný. Táto bola vyplnená paličkovým písmom, ale nešlo o jeho rukopis, nevedel uviesť, kto ju vyplnil. Zmluvu o úvere na sumu 17.000,- eur určite nepodpísal a nebol v R. U. spolu s obžalovanou. Nikdy nebol liečený na psychiatrii, vie, že zmluvy o predaji bytu sa uzatvárajú pred notárom, nezdalo sa mu divné, že mal podpisovať kúpnopredajnú zmluvu v R. U..

Dňa 16. 9. 2014 bola vykonaná rekognícia na OR PZ v Liptovskom Mikuláši pri dennom svetle súčasne s umelým osvetlením žiarivkového svietidla na strope v miestnosti, pričom poznávacou osobou bola svedkyňa Z. D., nar. XX. X. XXXX. Poznávajúcej osobe boli ukázané vo fotoalbume A a vo fotoalbume B osoby označené číslami v určenom poradí. Svedkyňa vo fotoalbume A, ako aj vo fotoalbume B opoznala na predloženej fotografii obžalovanú ako ženu, ktorá bola na pošte s osobou vydávajúcou sa za J. U.Ň. pri žiadosti o úver vo februári alebo marci v roku 2014, pričom ju opoznala podľa výzoru tváre.

Z listiny označenej ako zmluva o úvere "pôžička na bývanie" bolo zistené, že žiadateľ J. U., nar. XX. X. XXXX, požiadal R. U., a. s. so sídlom v Bratislave, o poskytnutie úveru v sume 17.000,- eur s dobou splácania 10 rokov, ktorý mal byť poukázaný na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a splácaný k 25. dňu v mesiaci. Zmluva o úvere je vyplnená paličkovým písmom, pričom na konci textu zmluvy je uvedený podpis žiadateľa. Za R. U. zmluva podpísaná nie je.

Výpisom z účtu mal súd preukázané, že J. U. má vedený účet č. XXXXXXXXXXX T. I. U..

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš obžalovaná nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je posudzovaná ako občan v hmotnej núdzi, nemá vyplácanú pomoc v hmotnej núdzi. Je vedená ako poberateľka prídavku na dieťa.

V mieste trvalého bydliska bližšie hodnotená nie je, je prihlásená k trvalému pobytu v obci T., v ktorej sa dlho nedržia, miesto jej pobytu obci známe nie je. V registri trestov nemá obžalovaná doposiaľ žiadny záznam.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/21/20112 mal súd preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/21/2012 zo dňa 30. 1. 2014, právoplatným dňa 16. 9. 2015, bola obžalovaná odsúdená za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého bol podmienený odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2,5 roka. Trestný rozkaz bol doručený obžalovanej dňa 24. 2. 2014.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/14/2015 zo dňa 21. 10. 2015 súd uznal obžalovanú za vinnú zo spolupáchateľstva k zločinu úverového podvodu podľa § 20 k § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozsudku. Za to ju odsúdil na súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s určením skúšobnej doby vo výmere 3 roky so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Na základe odvolania obžalovanej uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/4/2016 odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. Odvolací súd poukázal na výpovede obžalovanej, svedkyne D. a svedka U.. Úlohou okresného súdu bude zákonným spôsobom vyriešiť rozpory vo výpovediach, resp. vysporiadať sa s nimi, najmä ak jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď svedkyne D., ktorá je v rozpore s výpoveďou obžalovanej a svedka U. a absentuje výpoveď S. W.. Vhodné bude objasňovať okolnosti týkajúce sa hodnotenia osôb svedkov U. a W. aspoň podľa odpisu z registra trestov.

Svedkyňa Z. D. na hlavnom pojednávaní dňa 7. 9. 2016 zotrvala na svojej predchádzajúcej výpovedi v celom rozsahu. V súvislosti s úverovou zmluvou bola s U. v kontakte raz a to na druhý deň poobede, kedy prišiel skutočný p. U.. S obžalovanou bola v kontakte deň predtým, potom na druhý deň, keď doniesla v dopoludňajších hodinách občiansky preukaz, poobede už s ňou nekomunikovala. S U. sa rozprávala na druhý deň poobede, opýtala sa ho, či žiada o úver a či vie o tom, že berie úver. Dopoludnia povedala p. Š., nech príde skutočný pán U., ktorého doklady mala v rukách, lebo ten pán deň predtým to nebol on. Občiansky preukaz jej bol predložený doobeda, U. vtedy na pošte nebol. Poobede, keď bol U. na pošte, prišiel s p. Š.. Keď sa minule vyjadřila, že z pošty odchádzali p. Š.Í., p. U. a tá blondínka, to bolo poobede.

Svedok J. U. na hlavnom pojednávaní dňa 7. 9. 2016 taktiež zotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi v celom rozsahu. Na poštu prišiel prvýkrát deň potom, ako obžalovaná s mladým nízkym chlapíkom, chceli vytiahnuť 17.000,- eur za tým účelom, že W. predáva byt. Chceli, aby išiel podpísať zmluvu do Hrádku na poštu na 17.000,- eur na odpredaj W. bytu. Š. mu volala do roboty, aby prišiel na poštu podpísať túto zmluvu na 17.000,- eur. Povedal jej, že nemôže prísť. Na druhý deň prišli obidve aj s S. W. za ním domov, aby šiel do Hrádku, že treba znova podpísať tú zmluvu. W. prišla na aute, Š. bola v aute. S W. šli do banky, išli ku priehradke, kde robila D.. D. mu povedala, že Š. bola na pošte a chcela za neho podpísať zmluvu, deň predtým ako tam prišli s W.. V deň ako tam boli s W. D. videla Š. cez okno ako vchádza dnu a ide ku vestibulu, ku vchodu. D. mu povedala, že tá silnejšia pani v tých vlasoch, bola deň pred ním na pošte a chceli za neho podpísať zmluvu s nejakým pánom, ktorý bol nízky a chudý a ktorý sa vydával za neho (svedka U.) ako jej manžela. Svedok U. nevedel, o čo sa jedná. Myslel si, že za odpredaj bytu prišli do banky peniaze. D. svedka U. pozná, chodí tam dosť často, tak si ho pamätala. W. bola pri tom, ako mu to oznámila D.. Potom šli za vedúcou pošty. Vedúca pošty W. niečo vravela, svedok bol bokom, on rozhovor nepočul. Nepýtal sa nikoho, lebo tá zmluva ostala na pošte s tým akože jeho podpisom, bolo to zablokované, tie peniaze sa nevytiahli, tak sa potom tomu nevenoval. Ten podpis, čo tam bol podpísaný menom U. bol úplne inakší ako jeho podpis. Ako vychádzali von, obžalovaná im prišla naproti, zastala vo dverách a opýtala sa, ako dopadli, či to vybavili. Opýtal sa jej, čo to má znamenať, že mal podpísať 17.000,- eur, či to je za predaj bytu, že o tom vôbec nevie. Š. povedala, že je to nejaký omyl, nedorozumenie, že sa pracovníčka musela pomýliť, tak si myslel, že sa stala chyba a nevenoval sa tomu. Asi o 2 - 3 dni neskôr prišiel ku D. po tú zmluvu, ktorá ho vyzvala, aby sa podpísal. Ten podpis dával asi dva dni po všetkom, už bol sám, išiel tú zmluvu pozrieť, niečo sa mu nezдалo. Vtedy mu D. povedala, aby sa vedľa podpísal, že chce vidieť jeho podpis. Vôbec sa nezaujímal o to, že ten podpis nie je jeho, nevenoval sa tomu, lebo nebol to jeho podpis a D. zablokovala tú zmluvu. O tomto skutku, čo sa týka 17.000,- eur, sa už potom nerozprával s obžalovanou ani W.. Na jeho meno bol vybratý úver

7.000,- eur, bolo to v Poprade a v Ľubochni asi 5.000,- eur, on pri vyberaní peňazí nebol, bola to pani Š. s W.. On o týchto peňažných transakciách nič nevedel.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky zločinu spolupáchateľstva úverového podvodu podľa § 20 Tr. zákona k podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou a z vykonaných dôkazov mal súd spoľahlivo preukázané, že skutok spáchala obžalovaná. Obžalovaná je usvedčovaná predovšetkým výpoveďou svedkyne Z. D., ako aj svedka J. U. a vykonanou rekogníciou v prípravnom konaní. V rámci rekognície svedkyňa D. jednoznačne v obidvoch predložených fotoalbumoch označila obžalovanú ako osobu, ktorá sa vo februári 2014 dostavila na poštu do Liptovského Hrádku s osobou, ktorá sa vydávala za J. U., pri podaní žiadosti o úver. Navyiac je zrejmé, že obžalovanú opoznala podľa výzoru tváre. Z výpovede svedkyne jednoznačne vyplynulo, že v inkriminovaný deň sa do R. U. v Liptovskom Hrádku dostavila obžalovaná s doposiaľ nestotožneným mužom, pričom u menovanej svedkyne, ktorá v tom čase vystupovala ako zamestnanec Slovenskej pošty, sa snažila získať informácie o možnostiach poskytnutia úveru a zároveň tej istej pracovníčke spoločne s neznámym mužom predložili vyplnenú žiadosť o poskytnutie úveru vo výške 17.000,- eur, ktorá bola podpísaná osobou vystupujúcou pod menom J. U. v priestoroch banky. Z vykonaného listinného dôkazu a to žiadosti o poskytnutie úveru mal súd preukázané, že ako dlžník prejavujúci záujem o poskytnutie úveru, je v žiadosti uvedený J. U., nar. XX. X. XXXX. Z výpovede svedkyne D. rovnako vyplynulo, že za osobu vystupujúcu ako J. U. sa vydával iný muž, ktorého svedkyňa bližšie opísala, pričom uvedenú skutočnosť zistila na nasledujúci deň. Žiadosť o poskytnutie úveru dňa 17. 2. 2014 spracovať nemohla, pretože osoba, vystupujúca ako dlžník, nemala pri sebe občiansky preukaz, preto si svedkyňa nemohla overiť totožnosť osoby. Skutočnosť, že osoba vystupujúca ako J. U., nie je v skutočnosti touto osobou, vyšla najavo na nasledujúci deň (18. 2. 2014), kedy svedkyňa po predložení občianskeho preukazu vystaveného na meno J. U. zistila podľa fotografie z občianskeho preukazu, že túto osobu pozná z videnia, nakoľko chodí na poštu a preto usúdila, že osoba, ktorú sprevádzala obžalovaná v predchádzajúci deň, vystupujúca ako žiadateľ úveru, nie je v skutočnosti J. U.. Výpoveď obžalovanej, že sa v predmetný deň nezdržovala v priestoroch pošty, kde sa vybavujú zákazníci a teda neprišla do kontaktu so svedkyňou Z. D., je vyvrátená práve výpoveďou svedkyne D., ktorej súd nemal dôvod neveriť. Menovaná svedkyňa k prejednávanej veci nemá žiadny vzťah, resp. záujem na výsledku trestného konania, je v tomto smere nezainteresovaná osobou a preto jej výpoveď je dôveryhodná. Svedkyňa Z. D. vypovedala v podstatných okolnostiach rovnako aj na hlavnom pojednávaní dňa 7. 9. 2016. Žiadnym dôkazom (okrem výpovede obžalovanej) nebola spochybnená výpoveď svedkyne D., že v prvý deň (17. 2. 2014) sa obžalovaná nachádzala v R. U. v Lipt. Hrádku s iným mužom ako J. U. za účelom získania úveru a rovnako žiadnym dôkazom nebola spochybnená jej výpoveď, že nasledujúci deň doobeda sa dostavila obžalovaná na rovnaké miesto a predložila občiansky preukaz J. U.. Svedkyňa D. zrozumiteľne vysvetlila na hlavnom pojednávaní, že občiansky preukaz J. U. jej predložila obžalovaná v nasledujúci deň v doobedňajších hodinách, vtedy U. pri tom nebol a poobede už občiansky preukaz neriešila. Treba pripomenúť, že svedkyňa na rozdiel od obžalovanej má zákonnú a ústavnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak. Pri hodnotení výpovede svedkyne Z. D. súd prihliadal na to, že si neodporuje v podstatných okolnostiach a tiež k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedala. Jej výpoveď je podporená výpoveďou svedka J. U., ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, o akých skutočnostiach ho informovala D. hneď prvý deň po tom, ako obžalovaná prišla na poštu s mužom, ktorý sa vydával za svedka U. s cieľom uzatvoriť úverovú zmluvu. Pokiaľ ide o výpoveď svedka J. U., podstatné je, že o poskytnutie predmetného úveru nikdy nemal záujem. Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obžalovanej je rozhodujúce, že konanie obžalovanej bezprostredne smerovalo k vylákaniu úveru od R. U. tým, že tento peňažný ústav uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru v úmysle spôsobiť väčšiu škodu, pretože obžalovaná vedela, že osoba vystupujúca v R. U. ako žiadateľ pod menom J. U., ním v skutočnosti nie je, musela preto vedieť, že v prípade, ak by úver zo strany peňažného ústavu bol poskytnutý, zo strany dlžníka by s poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť neboli plnené zmluvne dohodnuté podmienky splácania úveru. Skutočnosť, že mala záujem získať úver vyplýva z výpovede svedkyne D., ktorá uviedla, že v predmetný deň (17. 2. 2014) komunikovala so svedkyňou len obžalovaná, ktorá sa informovala o možnostiach poskytnutia úveru, práve ona predložila žiadosť o poskytnutie úveru v sume 17.000,- eur. Poskytnutie úveru zabránilo zistenie, že žiadateľom úveru nie je svedok J. U., ktorého údaje boli uvedené v zmluve. Vyššie uvedeným skutkovým zisteniam korešponduje aj výpoveď svedka J. U., ktorý jednoznačne uviedol, že nemal záujem o poskytnutie úveru, pričom v čase keď sa dostavil na poštu do Liptovského Hrádku (za účelom podpísania kúpnopredajnej zmluvy),

od pracovníčky pošty sa dozvedel, že mala byť uzatvorená zmluva o úvere, v ktorej mal vystupovať ako dlžník. Pre prebiehajúce trestné stíhanie nie je rozhodujúce zistenie, že označený svedok sa dostavil do R. U. za účelom uzatvorenia kúpnopredajnej zmluvy, svedok tak učinil preto, lebo sa na tom dohodol s S. W., rovnako pre rozhodnutie vo veci nie je podstatná okolnosť, že svedok U. si založil účet v Y. Y. po dohode s W..

Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že podľa svedka U. tento sa nasledujúci deň poobede dostavil na poštu s W., pričom podľa svedkyne D. sa U. dostavil poobede na poštu s obžalovanou. I keď v tejto okolnosti existuje rozpor medzi výpoveďami uvedených svedkov, ide o nepodstatnú okolnosť pre rozhodnutie súdu vo veci. Pre vyodenie trestnoprávnej zodpovednosti sú rozhodujúce udalosti, ktoré sa odohrali dňa 17. 2. 2014 a nasledujúci deň v doobedňajších hodinách, z ktorých je preukázaný úmysel obžalovanej podvodným konaním vylákať úver od R. U.. Uvedený rozpor sa týka okolností, ktoré nastali až po spáchaní skutku a teda po naplnení znakov skutkovej podstaty prejednávaného trestného činu. Navyše treba pripomenúť, že podľa výpovede svedka U. sa síce obžalovaná v deň, keď prišiel na poštu s W. zdržiavala v aute, na ktorom prišli všetci traja spoločne, avšak pri ich odchode z banky obžalovaná vošla do vestibulu a zaujímala sa o to, ako svedok U. vyriešil záležitosť, kvôli ktorej sa dostavil na poštu. Vzhľadom na výpoveď svedkyne D. o tom, ktoré osoby vystupovali pri snahe získať predmetný úver (obžalovaná a nestotožnený muž), je nelogické, aby sa v priestoroch pošty viedol rozhovor s W., ktorého predmetom bolo uzavretie danej úverovej zmluvy. Navyše z výpovede svedka U. vyplýva, že W. spolu s obžalovanou vybavovala na jeho meno úver aj v ďalších prípadoch, preto nemožno vylúčiť, že prítomnosť W. v banke súvisela s inými úvermi týkajúcich sa svedka U..

Vzhľadom na to, že navrhnutá svedkyňa S. W. je dlhodobo na neznámom mieste, miesto jej súčasného pobytu nebolo vypátrané ani políciou a v inej trestnej veci bol vydaný príkaz na jej zatknutie, ktorý doposiaľ nebol zrealizovaný, je zrejmé, že navrhnutý dôkaz nemožno vykonať. Z tohto dôvodu súd rozhodol podľa § 277 ods. 4 Tr. poriadku, že tento dôkaz nevykoná. I keď nemožno vylúčiť určitú mieru aktivity uvedenej svedkyne vo vzťahu ku svedkovi U. (ktorý sám uviedol, že obžalovaná aj svedkyňa W., vybavovali na jeho meno úver aj v iných prípadoch), podstatné je, že svedkyňa D. sa vo svojej výpovedi k udalostiam, ktoré sa odohrali dňa 17. 2. 2014 a nasledujúci deň doobedu, neznamenila o účasti ďalšej osoby (ženského pohlavia), ktorá by v určitej miere participovala na získaní úveru.

Trestný čin, ktorý sa obžalovanej kladie za vinu dokonaný nebol, pretože nedošlo k uzatvoreniu zmluvy, na základe ktorej sa mal dlžníkovi poskytnúť úver a teda ani k jeho vyplateniu, obžalovaná však spoločným konaním s doposiaľ nestotožneným mužom (ktorého identitu sa nepodarilo preukázať) sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k vylákaniu úveru od peňažného ústavu tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie ako aj splácanie, v úmysle spôsobiť väčšiu škodu, pretože žiadosť o poskytnutie úveru predložená obžalovanou smerovala k získaniu úveru 17.000,- eur. Z vyššie uvedených dôvodov je konanie obžalovanej dôvodne kvalifikované ako spolupáchateľstvo k zločinu úverového podvodu podľa § 20 k § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaná spáchala prejednávaný skutok skôr, ako jej bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/21/2012 zo dňa 30. 1. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 9. 2015, súd jej preto uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona v zmysle asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zákona) podľa najprísnejšieho zbiehajúceho trestného činu (ktorým je zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona). Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život. Pritiažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, podľa ktorého obžalovaná spáchala viac trestných činov sa nemôže použiť, keďže okolnosť spáchania viacerých trestných činov je zohľadnená už pri použití asperačnej zásady, v opačnom prípade by došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovanej. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby, podľa ktorej sa trest ukladá, znižuje o 1/3-inu z 10 rokov na 7 rokov a 8 mesiacov. Trest odňatia slobody vymeraný na dolnej hranici sadzby, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu, určenú v polovici trestnej sadzby, je úmerný osobe obžalovanej, ktorý doposiaľ viedla riadny život. Výmera skúšobnej doby zohľadňuje okolnosti, pre ktoré nedošlo k dokonaniu trestného činu, ako aj možný následok, ktorý by bol spôsobený v prípade jeho dokonania. Súčasťou podmiennečného odsúdenia je uloženie probačného dohľadu a pravidelná kontrola správania sa obžalovanej vykonávaná probačným a mediačným úradníkom na

súde v mieste pobytu obžalovanej podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, súčasťou ktorého je povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Uvedená povinnosť má posilniť výchovný vplyv podmieneného odsúdenia a napomôcť dovŕšeniu nápravy obžalovanej. Z dôvodu uloženia súhrnného trestu súd súčasne zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/21/2012 zo dňa 30. 1. 2014, ktorým bola obžalovaná odsúdená podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 2,5 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.